

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

„Ci ca să știți că Fiul omului are putere a ierta păcatele pe pământ (atunci a zis slăbănogului) scoală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta.“

(Mat. 9. 6)

Păcatul este vătămarea voită a lui Dumnezeu. Chiar și atunci când păcătuim, făcând rău altuia, fapta noastră este păcat, nu pentru răul ce i-l facem aproapelui nostru; ci pentru că prin el îl vătămăm pe Dumnezeu care ne poruncește ca să ne iubim unul pe altul.

Precum vătămarea adusă nouă, nu poate nimeni altul să o ierte, ci numai noi, tot așa nici păcatele, adică vătămările voite ce i s'au adus lui Dumnezeu nimeni nu poate să le ierte, ci numai Dumnezeu. De aceea și cărturarilor pomeniți în evanghelia zilei de azi, cu drept cuvânt li s'a părut că Isus hulește, când i-a zis slăbănogului, adus la el spre vindecare: „Cutează fiule, iartă-ți-se păcatele tale“. Ei se gândeam numai la cutezanța lui Isus, că adică el vorbește cum numai Dumnezeu poate să vorbească. Au uitat că acel Isus, până în aceea zi, nu numai că i-a învățat pe oameni la cele mai frumoase fapte, dar a vindecat și un lepros și pe sluga sutașului; a liniștit marea și a scos duhurile necurate. Au uitat că celce azi iartă păcatele ca un Dumnezeu, a făcut și lucruri pe care poate să le facă numai Dumnezeu. Dar El a vrut încăodată să dovedească că este unul care are putere a ierta păcatele pe pământ ca și un trimis al lui Dumnezeu, ba chiar cași Dumnezeu, de aceea din nou i-a zis slăbănogului și lumii

intregi: „Și ca să știți că Fiul omului are putere a ierta păcatele scoală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta.“ Și bolnavul îndată s'a ridicat și s'a dus în casa sa.

În vâlmășagul lumii de azi, când sufletul nostru de atâtea ori ese sdrobotit din lupta cu viața și simțim apăsarea păcatului asupra întregii noastre ființe, un singur așezământ ne cheamă ca să ne dea iertarea păcatelor și mângăierea: Biserica Domnului. Acest așezământ sfânt lucrează în numele lui Dumnezeu și cu puterea câștigată dela Dumnezeu.

Cărturarii zilelor de azi, adică învățații cari au uitat de Dumnezeu și se cred pe sine mari cași Dumnezeu; apoi farizeii societății noastre cei cu învățături de credință false și mincinoase, ceice doresc numai ridicarea numelui lor, propovăduind credințe pe care ei înșiși nu le cred; apostolii cari vreau să întorcă lumea la o biserică în care ei înșiși nu intră strigă azi cu toții în cor că această sfântă Biserică hulește, căci ea n'ar fi biserica lui Hristos, că nu ea ar fi biserica în care trebuie să între încet-încet toți creștinii din lume.

Dar Biserica, ca o maică bună ne vorbește nouă, cari ați primit dela ea iertare de păcate, har și mânguire; cari ne-a răcorit sufletele între păreții ei sfinți și ne-a luminat mințile cu învățăturile ei minunate: „Cutează, fiule, iartă-ți-se păcatele tale“ și noi înțelegem că darul și înăntuirea, iertarea și mângăierea numai la această Biserică poate să fie și de acuma înainte la care a fost dela începutul creștinismului.

Mierea și oțetul.

Sunt între noi mulți, cari ar fi capabili, să dea învățături altora și învățăturile aceste să le lumineze cu exeplul vieții lor și totuși acești oameni nu reușesc să îndrepte nici un singur suflet. Trăiesc viață exemplară, au toată bunăvoința ca să ajute și pe alții, de a trăi o viață asemenea și cu toate aceste sub influența lor nimeni nu se îndreaptă. Acești oameni văzând nereușita lor, devin tot mai închiși și sfârșesc de regula, prin a disprețui pe omenirea întreagă, ca pe incapabilă la orice bine. Dacă privim mai de aproape pe aceste persoane, găsim în purtarea lor o greșală comună, care le împiedecă ca să fie, ce ar dori să fie: apostoli. Această greșală este asprimea.

Un mare sfânt a zis; „Cu o picătură de miere se prind, mai multe muște decât cu un butoi de oțet.” Și într'adevăr cu blândeță mai mult ajungem, decât cu asprime. Să nu uităm ca Isus Hristos a fost blând și față de cei mai mari păcătoși. Dacă Isus, care este desăvârșirea întrupată, a fost iertător și blând față de păcătoși; noi, în cari există atâtea greșeli, trebuie să fim îngăduitori față de semenii noștri, cari poate se află între împrejurări mai vitrege, decât noi, și poate dacă s'ar afla în locul nostru, ar trăi o viață cu mult mai bună, decât noi.

Deci, dacă veem, că un semen al nostru, umblă pe căi greșite, să ne apropiem de el cu iubire și să-i arătăm pericolul în care se găsește. Căci iubirea în cele mai multe cazuri găsește ascultare. Să-i arătăm acestui sărman frate, că el lucrează contra bunului Mântuitor, că el zădărnicește suferințele lui Isus și murdărește în sine partea cea mai nobilă: sufletul. Să-i spunem acestui bolnav, — căci este sufletește bolnav, — că noi vrem să-l ajutăm spre a se vindeca și în lupta mare de a se învinge vom fi cei mai buni tovarăși ai lui. Dacă în așa mod încercăm ca să-l vindecăm pe bolnavul nostru, nu se poate să nu reușim. Dacă nu reușim azi, vom reuși mâine. Numai să avem răbdare și credință. Căci această muncă apostolică este vrednică de un bun creștin și nicidecum retragerea îngâmfață în cetatea virtuților noastre, pe care virtuți îngâmfarea cu încetul le va desființa.

Sa nu spunem Domnului cum i-a spus Farizeul: „Mulțumescu-ți Doamne că nu sunt ca alți oameni,” — dar să-i zicem:

„Mulțumescu-ți Doamne că mai ajutat să nu păcătuiesc mult și Te rog ajută-mi, ca să pot aduce la calea cea dreaptă cât mai multe suflete.”

Dar, să nu uităm că trebuie să fim dulci și curați cum este mierea dulce și curată și nicidecum înăcriți de oțetul îngâm-fării — și a mării noastre închipuite.

Dr. Irena Berinde

Lume rățăcită cu oamenii : „mici de zile, mari de patimi” ..

În zilele noastre, se poate spune că o mare parte a omenirii trăiește o viață din care lipsește aproape cu desăvârșire însuflețirea de pe vremuri pentru tot ce l'ridică pe om peste bunurile și plăcerile trupesti. Din gândurile, dorințele și faptele multor oameni de azi, se poate desprinde descoperirea; că omul pare că și-a uitat, că în afară de trupul muritor, mai are și o altă parte, asemenea lui Dumnezeu, vecinică: sufletul, prin care se deosebește de către celelalte fapte necuvântătoare ale pământului. Din faptul dimineții și până în ceasurile târzii din noapte viața se scurge sgomotoasă, — mai ales pela orașe, — cașicum ființa omului s'ar sfârși odată cu moartea trupului. Din toată purtarea și moravurile vieții de azi lipsește foarte mult îngrijirea de suflet și de trebuințele lui. Din ochii multor muritori ai veacului acestuia ai putea citi, că toată înțelepciunea și roștul vieții lor își închipuie că stă, în a sorbi cât mai mult din cupa plină cu dulcele trecătoare și amețitoare ale pământului. Iți vine să spui — și poate nu mult ai greși — că oamenii de azi sunt lipsiți de cea mai slabă judecată a unei minți sănătoase. Acum par că noaptea e ziua și ziua ar fi timp de odihnă. Nu se prea caută azi ce e bun, drept și cuviincios și rușinea gândești că a pierit din fața multora. Cinstea și omenia, acestea virtuți cari au împodobit sufletele oamenilor din timpurile trecute, acum par pentru tot mai mulți ceva lucru ciudat. Omul drept se simte părăsit și scurtat. Încât pe mulți oameni de azi i'ai putea zugrăvi cu două fete, ființe cari trăiesc o viață de minciună, de amăgire și de formă, de azi pe mâine. Azi bine trebuie să grijești cu cine să poți schimba vorbă sinceră, din suflet și nici nu te gân-

dești în cine te trezești că te-ai înșelat. Astăzi podoaba, strălucirea din afară a trupului și vorbele goale vin să țină locul podoabelor neperitoare ale sufletului: virtuților și faptelor bune. Omul credincios e socotit îngust la vederi, rămas de lume. Omul zilelor noastre e smerit de frică și lingușitor față de cei mari și obraznic, disprețuitor și fărâmiță față de aceia, pe cari îi socotește mai mici ori mai slabi decât el. Copiii nesocotesc pe părinții lor, iar aceștia nu se îngrijesc de fiii lor. Apoi dacă am vorbi de felul cum își țin și arată oamenii credința lor, putem spune, că mulți numai ispitesc pe Dumnezeu prin rușinoasa lor față-mnie. Când vezi pletele și barba lungă, lipsa de învățătură a unor duhovnici, glasurile lor târăgănite și plângătoare, vorbele, lor răsuflete și goale, purtarea și înfățișarea lor plină de ură și încrețirea feței lor cu ochii aceia închiși în timpul rugăciunii, crezi că ai în fața ta un mucenic cuvios rămas din vremile vechi. Și dacă am urmări faptele vieții lor? Priviți apoi la mulți dintre oamenii sfătoși ai timpurilor celor din urmă cum își sfărăie mătășurile și cum se imbulzesc fără măsură pela cele petreceri, cum stau ca stupul în zile de sărbătoare prin cele cârciumi și cum numai arare ori în treacăt îi vezi întâlni în Casa Domnului. Își bat joc adesea de unul din cele mai alese și mai hotărâtoare fapte din viața omului: de taina căsătoriei și totuși unii ca aceștia sunt azi aceia cari își bat pieptul și vestesc cu gură mare, că ei sunt adevărații creștini, ei se laudă că țin: „legea strămoșească.“ Ei sunt aceia cari mai au nerușinarea să arunce fel de fel de învinuiri și ocări în fața altor creștini, deoarece își închipuie, că ei sunt singurii cari pot ferici această țară. Viața lor se aseamănă cu a vechilor popoare destrăbălate și cu mormintele spoite din afară, cari ascund scârboasa putrezire...

Când un potop de apă cade de răscolește fundul și zbiciuiește pânza limpede a apelor, în apa tulburată încep să se ridice și să plutească la suprafață tot felul de murdării, paie, hârtii, găteje și alte lucruri ușoare. Trebuie să așteptăm atunci până ce se lasă pe fund ori se înlătură toate acestea necurătenii și numai atunci ajunge apa la limpezimea de mai înainte. Astfel se înfățișează și lumea timpurilor noastre. Războiul cel mare din urmă a tulburat lumea întreagă

și printre oamenii de seamă a scos la iveală și o mulțime de tot felul de oameni ușurei, fără de căpătâi, cu multe păcate și slăbiciuni. Și aici pânăce se vor așeza și limpezi moravurile nu avem decât să vâslim cu răbdare și grije printre valurile tulburi ale vieții de azi. Deoarece tot răul în urma păcatului a venit asupra omenirii. Și omenirea lăsând fără hrană și îngrijire sufletul său, acesta a slăbit, a rățăcit și s'a prăpădit. Deoarece viața fără de credință, e viață de animal și omul lipsit de lumina credinței de multe ori e mai josnic chiar decât multe animale. Pentru că scris este: Sufletul meu fără de tine Doane, ca un pământ fără de apă și Ce va folosi omului de va dobândi lumea toată și își va pierde sufletul său? Ori ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

Noi Românii în anumite privințe încă am putea fi învinuiți cu o astfel de viață. Prea multă însemnătate se dă la noi formelor din afară ale vieții trupesti, iar credința însoțită de fapte, fără de cari moartă este nu se prea arată. Gurile rele spun, că mulți dintre Români își țin credința mai mult de ochii lumii, de formă și că viața lor lasă mult de dorit, în schimb însă cu atât mai mult, unii dintre ei tulbură viața sufletească a altor credincioși. În Țara aceasta este o credință, care poate arăta zilnic biserici pline de credincioși zeloși și multe fapte alese și îndemnuri înalte. Românii ar putea și trebuie să învețe mult dela această credință, care se numește catolică, adică a lumii întregi. De oarece cu credința fără vlagă de azi, legată de vorbe, de forme și de legea trupului și atât de lipsită de fapte vrednice creștinești nu ne putem lăuda. Rămânem în urma altor neamuri și să ne ferească Dumnezeu să nu începem cu îndreptarea prea târziu... Ne trebuie fără amânare credința faptelor bune, a iubirei și a înțelegerii, care ne lipsește până acum... Această credință va aduce deșteptarea sufletească a tuturor Românilor... Și numai aceasta...

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Una dintre cele mai mari și mai frumoase biserice din lume va fi catedrala catolică din noua capitală a Australiei, Conbera. Locul care s' a cumpărat pentru ea are cea mai frumoasă poziție în noua capitală. Va fi clădită din piatră smălțuită. Exteriorul ei va fi în stilul bisericilor spaniole și al celor din sudul Franței. Va avea un turn de 240 picioare (76 m.) și vor încăpea în ea 5000 de persoane.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cârtică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

A apărut cea mai eficientă carte de rugăciuni pentru, prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca poporală creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cârticele de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți. Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Înruparea Fiului lui Dumnezeu, Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintelele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Prețul 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucr. de Părintele d. Bistrița. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

20—26 Iulie 1930.

20. Dumineca VI. d. Rusalii și sf. Ilie. (Ev. Mat. 9, 1.)
21. Luni. C. Simeon.
22. Marți. Sf. Maria Magdalena.
23. Mercuri. M. Foca.
24. Joi. M. Cristina.
25. Vineri. Adormirea sf. Ana.
26. Sâmbătă. M. Ermolae.